

Sygn. akt I C 144/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. K. Grzegorzcyk

Protokolant: P. Olczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę 12010,75 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz D. S. kwotę (...),30 (osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści cztery 30/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lutego 2013 roku,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz D. S. kwotę (...),65 (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt pięć 65/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od:
 - a) D. S. kwotę 64,43 (sześćdziesiąt cztery 43/100) złotych,
 - b) (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwotę 193,31 (sto dziewięćdziesiąt trzy 31/100) złotych.

Sygn. akt I C 144/14

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2014 r. D. S. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. z pozwem o zapłatę kwoty 12010,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lutego 2013 r.

do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki C. (...)

nr rej. (...), powstałą w wyniku zdarzenia drogowego w dniu 4 stycznia 2012 r. Ponadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała roszczenie powoda co do zasady i wypłaciła mu kwotę 9079,16 zł tytułem odszkodowania, które w ocenie powoda nie rekompensuje w pełni doznanej przez niego szkody.

[pozew k.3-4]

Strona pozwana nie uznała powództwa, wniosła o jego oddalenie w całości

oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych powiększonych o należny podatek VAT. Pełnomocnik pozwanego przyznał, że powód otrzymał odszkodowanie w wysokości 9079,16 zł, co w pełni pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku. Zakwestionował również w całości ustalenia zawarte w załączonej do pozwu prywatnej kalkulacji. Stwierdził, że ustalenie wysokości odszkodowania przy uwzględnieniu nowych części byłoby w tej sprawie niecelowe i ekonomicznie nieuzasadnione.

[odpowiedź na pozew k.20-21 odwr.]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku drogowego z dnia 4 stycznia 2012 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki C. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność D. S.. Sprawca kolizji w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. V. (...) w W.. Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 5 stycznia 2012 r. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 9079,16 zł tytułem odszkodowania.

[okoliczność bezsporna]

Niezbędny i uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda po wypadku z dnia 4 stycznia 2012 r. wynosi 18023,46 zł netto. Kwota ta obejmuje również cenę drzwi przednich lewych, która wynosi 2620,09 zł netto (3223,71 zł brutto). Koszt naprawy uwzględnia użycie części oryginalnych z logo producenta pojazdu o oznaczeniu „O”, albowiem dla samochodu marki C. (...) w grupie części uszkodzonych w przedmiotowej kolizji nie ma części bez logo producenta.

[dowód: opinia biegłego sądowego F. S. k.112-121, pisemne opinie uzupełniające biegłego sądowego F. S. k.136-137 i 158-159, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego F. S. k.185-186]

Sąd pominął sporządzoną na zlecenie powoda prywatną ekspertyzę kosztów naprawy spornego pojazdu z uwagi na zakwestionowanie jej przez stronę pozwaną. Ponadto ekspertyza ta jako dokument prywatny nie może zastąpić opinii biegłego sądowego sporządzonej w toku niniejszego procesu.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania, Sąd oparł się na pisemnej opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej F. S., uwzględniającej ceny części oryginalnych z logo producenta. Koszty naprawy wynoszące 18023,46 zł, a wynikające z tej opinii, są zbieżne z kosztami naprawy przedmiotowego pojazdu określonymi przez biegłego P. J., który ustalił je na niewiele wyższą kwotę, tj. 18165,98 zł. Biegły sądowy F. S. sporządził swoją opinię po zapoznaniu się z zastrzeżeniami obu stron do poprzedniej opinii wydanej przez biegłego sądowego P. J., a ponadto w sposób szczegółowy, logiczny i kompetentny odpowiadał i wyjaśnił uwagi do swojej opinii zgłoszone przez pełnomocnika powoda.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego, trzeciego już, biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Opinia biegłego sądowego F. S. jest przekonująca i dostatecznie wyjaśnia zagadnienie stanowiące przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie i nie ma podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego na te same okoliczności. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego nie jest uzasadniony wniosek strony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli w przekonaniu sądu opinia wyznaczonego biegłego jest na tyle kategoryczna i przekonująca, że w sposób wystarczający wyjaśnia zagadnienie wymagające wiadomości specjalnych (orzeczenie z dnia 21.11.1974 r., II CR 638/74, OSPiKA z 1975 r., nr 5, poz. 108). Ponadto - zgodnie z orzecznictwem i doktryną - strona nie może skutecznie wnosić o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego tej samej specjalności tylko dlatego, że wydana opinia nie jest dla niej korzystna (tak m. in. SN w orzeczeniach z dnia 15.02.1974 r., II CR 817/73, nie publikowane oraz z dnia 18.02.1974 r., II CR 5/74, Biuletyn Sądu Najwyższego z 1974 r., nr 4, poz. 64, Tadeusz Ereciński, Jacek Gudowski oraz Maria Jędrzejewska w Komentarzu do Kodeksu Postępowania Cywilnego Część Pierwsza, Postępowanie Rozpoznawcze, Tom I, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1997, tezy 7,8 str. 438-439).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpatrywanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do wypadku z dnia 4 stycznia 2012 r., jego przebieg, jak i zakres uszkodzeń powstałych w jego wyniku w samochodzie powoda marki C. (...) nr rej. (...). Pełnomocnik strony pozwanej podnosił jednak, że w toku postępowania likwidacyjnego powodowi zostało wypłacone odszkodowanie w kwocie 9079,16 zł, która w pełni odpowiada wysokości szkody doznanej przez D. S..

Zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego F. S. uzasadniony koszt naprawy samochodu powoda, przy zastosowaniu części oryginalnych z logo producenta, wynosi 18023,46 zł brutto.

Biegły F. S. szczegółowo wyjaśnił, że przedmiotowy samochód jest modelem z 2005 roku, a rok produkcji to tylko fizyczna data produkcji tego samochodu i nie ma podstaw do przyjęcia, że ów samochód jest modelem z 2004 r. Okoliczność tą potwierdzają także dokumenty znajdujące się w aktach sprawy (k.147 i 148) złożone przez pełnomocnika powoda i pochodzące z serwisu. Biegły wyjaśnił również, że do systemu (...) wpisuje się numer VIN i model produkcyjny, a nie datę produkcji danego pojazdu. Jeżeli cokolwiek biegły wpisuje ręcznie w systemie (...), to przy cenie pojawia się oznaczenie w postaci gwiazdki. Jeżeli w kalkulacji sporządzonej przez biegłego nie ma tak oznaczonych cen, to oznacza to, że ceny zostały wygenerowane przez system. Jeżeli biegły sporządza kalkulację w systemie (...), w którym są dane okompletowania całego samochodu, to nie ma wówczas potrzeby sięgać do innych katalogów. Biegły wyjaśnił także, iż podany przez niego koszt naprawy, wynoszący 18023,46 zł brutto, obejmuje cenę drzwi przednich lewych (3223,71 zł brutto), ustaloną w oparciu o dane uzyskane w tym zakresie z serwisu według cen na dzień 1 grudnia 2014 r. (k.118), przy uwzględnieniu, że szkoda wyceniana jest na datę wcześniejszą, tj. 4 stycznia 2012 r., oraz w oparciu o kosztorys, a nie rachunki. Z opinii biegłego wynika nadto, że system (...) wygenerował cenę drzwi przednich lewych bez literki U, która oznacza tylko tyle, że główny importer części na Polskę ustalił cenę danej części z przeliczeniem z Euro na walutę polską. Nie oznacza to, że danej części nie ma w Polsce. Część taka jest dostępna w Polsce i klient nie musi jej indywidualnie sprowadzać z zagranicy i ponosić w związku z tym dodatkowych kosztów. Na potrzeby sporządzenia opinii biegły F. S. ustalił w Autoryzowanej Stacji Obsługi Samochodów C. (...) – Firma (...) w S., że przedmiotowe drzwi można w Polsce fizycznie kupić i zamontować za podaną wyżej cenę, bez potrzeby ponoszenia dodatkowych kosztów sprowadzenia ich z zagranicy.

Biegły ponadto wyjaśnił, że wskazana przez niego kwota kosztów naprawy obejmuje ceny części oryginalnych z logo producenta, ponieważ do przedmiotowego pojazdu nie ma zamienników w klasie Q. Natomiast gdyby chciał przywrócić przedmiotowy samochód do stanu poprzedniego za pomocą części z rynku wtórnego, czyli używanych, to trzeba by rozpocząć poszukiwania takich samych drzwi, jak drzwi uszkodzone, ale w dobrym stanie technicznym. Znalezienie takich drzwi jest wątpliwe, albowiem w komisach są dostępne części lekko uszkodzone lub zarysowane, i wiązałyby się to z mozolną pracą, a nakłady na poszukiwania takich drzwi przekroczyłyby prawdopodobnie ich wartość.

Reasumując, Sąd przyjął, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda po kolizji z dnia 4 stycznia 2012 r., przy wykorzystaniu części oryginalnych z logo producenta, wynosi 18023,46 zł brutto.

Powód dochodził tytułem dodatkowego odszkodowania kwoty 12010,75 zł.

Ustaloną kwotę odszkodowania w wysokości 18023,46 zł brutto należało pomniejszyć o kwotę wypłaconą z tego tytułu przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego, tj. o 9079,16 zł. Powodowi przysługuje zatem dodatkowe odszkodowanie w wysokości 8944,30 zł ((...),46 – (...),16).

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Roszczenie powoda stało się wymagalne z upływem 30 dni od zgłoszenia szkody, a zatem żądanie zasądzenia odsetek od dnia 5 lutego 2013 r. jest w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt 1 wyroku zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 8944,30 zł tytułem dodatkowego odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lutego 2013 r.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. I k.p.c. statuującego zasadę, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał proces w 75 %. Poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 4773,20 zł (601 zł – opłata od pozwu, 1755,20 zł – zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, 2400 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa), natomiast strona pozwana poniosła koszty procesu w łącznej wysokości 2817 zł (400 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 2400 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Strona pozwana zobowiązana jest więc do zapłaty na rzecz powoda kwoty 2875,65 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z uwagi na to, że w toku procesu tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa wypłacono wynagrodzenie biegłemu w kwocie 257,74 zł, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od powoda kwotę 64,43 zł, a od strony pozwanej – 193,31 zł.